

Hvem er min næste?

- Vi er en familie, hospital, skole og hær med et formål. Vi skal sige "Ja" til Jesus og "Ja" til hans planer for os som individer og som kirke. (jf. Kurts prædiken i søndags) Hvad er Jesu mission for os – hvad er det han ønsker at vi skal gøre? Hvordan ser vores "JA" til Gud ud i praksis?

Hvad sker der, når den indre forvandling/kærligheds-relationen kommer til udtryk i ydre handling. Det er det, denne historie handler om. Og som jeg vil beskæftige mig med nogle søndage frem mod menighedens årsmøde midt i marts.

- Du bliver måske provokeret i dag – undskyld, men Jesus har det med at sætte tingene på spidsen nogle gange, og vi må være tro mod hans ord.

Har I bibelen med? - **Lukas 10: 25-37 – Den gode Samaritaner**

Hvem er min næste?

Den skriftlærde spørge Jesus, som lige har fortalt, at det største bud er at elske Gud + næsten.

Hvordan elsker vi Gud?

- Gudstjenester, fællesskabsgrupper/bedegrupper, ungdomsmøder, osv. Her: lovsynger, lytter til en taler, opmuntrer hinanden og beder om Guds nærvær og kraft. Mødested mellem himmel og jord, hvor mennesker kan blive forvandlet – fantastisk!! Bade i Guds nærvær. Fyldes af Ham!!
Min opvækst-konflikt: "Synger og løfter hænder, men hjælper ikke med det praktiske!!"
Spørg dig selv: Er det bare en undskyldning ell. En overspringshandling, fordi du selv er berøringsangst overfor at komme tæt på Gud. Er du bange for at miste kontrollen i HÅ nærvær??

Dit "ja" til Gud hænger sammen med "ja'et" til næsten. Jesus viser os her, hvor radikalt det skal forstås:

Billede af Van Gogh 1890 – samme år han døde.

Se billedet af præsten og Levitten, der går ned ad vejen medens Samaritaneren stopper op.

Præsten og Levitten (lovsangslederen) går forbi

Tre personer i historien, hvoraf de to første er et udtryk for den samme person, nemlig den religiøse, den med de høje bekendelser og tjenesten i templet. Det er mig og Tina....

Reaktionen kunne måske forstå det, hvis de var på vej til Jerusalem for at tjene i templet. Der var en 7-dages karantæne, hvis man blev uren ved at berøre et dødt menneske. Men der står at den rejsende var på vej fra Jerusalem til Jeriko og at i hvert fald præsten (og formentlig Levitten) var på vej ned ad samme vej.

De var på vej væk fra Jerusalem. De havde tjent og nu skulle Teologen og lovsangslederens tjeneste i templet omsættes i deres hverdagsliv – men de gik lige forbi!!

Hvad med os – hvem rækker vi ud til – hvem er velkommen i vores liv?

Masai-markedet i Arusha eller Illums bolighus?

Undgår vi det rodede og beskidte? Foretrækker vi det pæne og ordentlige i vores liv?

Vælger vi mennesker som kan give noget igen, eller kan vi leve med at give uden at modtage?

Kirken: Kan vi rumme mennesker, som ikke ligner os selv?

Snakkede med en anden præst, som jeg har stor respekt for, med tårer i øjenene: "Jeg er bange for vækkelse – jeg ved ikke om jeg kan identificere mig med vækkelse, Alt det rod og problemer, det giver"
Vi beder om vækkelse, men kan vi tage imod de mennesker, Gud sender til os. Skal de være ligesom os?

Jesus: Rækker ud til folk, som råber op og skaber sig pinligt, den blinde på vejen til Jeriko ("Davids søn, formarm dig over mig!") Zakkæus i morbærfigentræet eller børnene. Disciplene prøvede at beskytte Jesus fra dem, han ønskede at relatere til.

Samaritaneren stopper op

2014-association: Samaritaner – en god person, der hjælper folk (samaritter)

Samaritaner i Israel år 30: fjende til jøden. En kult der stammede fra judaismen. Deres tro mindede om jødernes, men grundlæggende forskelle. De troede at Moses var Messias og afventede hans tilbagekomst til jorden. Deres hellige skrifter inkluderede kun de fem første mosebøger og ikke hele det gamle testamente, som jøderne brugte.

Det mest kontroversielle var nok, at de betragtede deres eget tempel på bjerget Gerizim, som det sted, hvor man skulle tilbede Gud – og ikke templet i Jerusalem.

Relationen mellem de to folkeslag var anstrengt, præget af fjendtlighed og provokationer.

Ifølge historien, vanærede nogle samaritanere tempelt i Jerusalem ved at sprede knogler ud på tempelpladsen under påskefejringen mellem år 6 og 9.

Iflg. Historien jævnlige mord og konflikter mellem de to folk.

Joh.ev. 4:9: "Jøder vil ikke have noget med samaritanere at gøre"

Samaritaner = maksimal chok-effekt hos lytter. Har ikke tænkt; "nej, sikke en sød historie". Voldsomt provokeret af Jesus - gik lige efter struben.

Historien ramme følelser af had og racisme + Jesus vender tingene på hovedet. Det er ikke en jøde, der hjælper en stakkels fortabt Samaritaner – NEJ – det er en samaritaner der hjælper en jøde!!!

Jesu pointe = Ens næste kan være den person, som man mindst ønsker at det skal være + Det er ikke din gode teologi, der gør dig til en god næste – det er din livsstil, dine handlinger.

I dag?? Israelere – palestinensere, IRA og enlængerne, grækere og tyrkere, muslimer og kristne, katolikker og protestanter, sunni og shia-muslimer, New Yorkere og Al- Qaeda terrorister, kinesere & tibetanere, borringholmarer & Tjøvenhavnara!, osv. Osv.

Mennesker her i verden, som hader dig blot fordi du er danskere og lever under det danske flag.

Der er folk som ønsker dig død kun fordi du tror på Jesus som vejen til Gud og kalder dig kristen.

Hvem er dine fjender?

Ikke så mange dødsfjender, men mennesker, som vi ikke kan forholde os til, og ikke har lyst til at bruge tid på. Eks kæreste, ægtefælle, kollega, osv?

Jesus kalder os til at være elske, hjælpe og velsigne mennesker. Også hvis de er vores fjender! Provokerende og ubehageligt at tænke på! Men det bliver endnu mere provokerende:

Han løber en risiko + bruger tid/penge

- Går tæt på: – Rører en uren – Plejer og forbinder sår = kan selv blive smittet.
- Bruger tid: kulturelt og historisk -dødsfjende fører ham til herberget /tager sig af ham.
- Bruger penge: Giver to denarer (to dages løn) og en "blanco check" før han tager afsted.

Eksempel: Schindlers liste – "I could have saved more!!" (42:12 – 45:12)

(Notorisk playboy og våbenfabrikant. Ender med at ruinere sig selv ved at bestikke sig til 1100 jøder for at redde deres liv samtidig med at han giver dem besked på at lave ubrugelige granater for ikke at medvirke til flere drab. Efter krigens afslutning må han tage flugten, og dette er afskedsscenen)

"Den der redder et liv – redder hele verden" Hvad vil du med dit liv?

Jesu eget valg

Valget fik han allerede i Getsemane have: "...Dog ikke som jeg vil, men som du vil" Valget udlevet på korset! Jesus valgte sin himmelske fars vilje. Han døde for menneskeheden. Hvem/hvad lever du/jeg for?

Bøn: Frygt for at blive smittet. (isolation) Frygt for at blive udnyttet (møde en fjende) Frygt for at løbe tør for ressourcer (energi;tid,penge) "Guds princip: Giv, så skal der gives jer + søg først Guds Rige.."

Nadver

Den barmhjertige samaritaner er Jesus selv. Foragtet, forhadet og udstødt i de rettroende jøders øjne, blev han alles redningsmand!

Nadver = himmelen kysser jorden. Det usynlige nærvær af Guds ånd og nåde får et synligt tegn.

Nadveren som kærlighedserklæring

Når man bliver elsket, kan man elske igen. Og eftersom nadveren er en kærlighedserklæring, er den også en påmindelse om, at vi skal gå ud og leve livet i frimodighed og i kærlighed.

"For jeg har modtaget fra Herren og også overleveret til jer, at Herren Jesus i den nat, da han blev forrådt, tog et brød, takkede, brød det og sagde: »Dette er mit legeme, som gives for jer; gør dette til ihukommelse af mig!« Ligeså tog han også bægeret efter måltidet og sagde: »Dette bæger er den nye pagt ved mit blod; gør dette, hver gang I drikker det, til ihukommelse af mig!« For hver gang I spiser dette brød og drikker bægeret, forkynnder I Herrens død, indtil han kommer." (første Kor. 11: 23-26).

